

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

Cuvântul Meu este sămânța semănată de Mine în țarina neamului român. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu cu care vin în vremea aceasta pe pământ.

Sunt Domnul, sunt Cel ce vine și seamănă sămânța Sa. Duhul Sfânt a grăit din cer că fi-va să mai grăiesc încă o dată la popoare și la neamuri și la împărații lor, și nu se poate să nu se împlinescă, să nu se vadă lucrând Cuvântul lui Dumnezeu, cuvânt curat, argint lămurit în foc, curățat de șapte ori, precum este scris, și iată, am coborât și cobor în mijlocul neamului român cu acest cuvânt de însămânțat, cuvântul facerii din nou a lumii, a omului, o, și nu M-am dus cu acest cuvânt la alt neam, că nu mai este alt neam atât de binecuvântat ca și neamul și meleagul român. Vin acolo unde am pus sămânța facerii la începutul însămânțării în țarină de însămânțat, vin să aduc creșterea ei și să pun rodul ei înaintea Tatălui, și iată de ce este scris să vin încă o dată să grăiesc peste pământ!

Cerul se face sul, se face carte precum este scris, o, că e lipsă de înțelepciune pe pământ și peste oameni, și gânduri depărtate de gândul lui Dumnezeu și planuri care nu sunt din planul Meu, aceasta știe omul să facă pe pământ.

Nu pot sta în om cu ale Mele, căci omul are mintea lui culeasă de pe pământ și necurățată de cele trecătoare, vremelnice ca și omul. O, iată de ce Duhul Sfânt nu-Și are în om sălaş și lucrare, și iată de ce omul nu este făcut! Eu sunt Cel ce lucrez omul cu lumina cea din cer, nu cu cea de pe pământ străină de cer. Eu, Domnul, lucrez în lumină, și l-am învățat și pe om să stea în lumină, să umble în lumină, să ia din cer lumină pentru el, căci Eu sunt lumina lumii și Eu îl lucrez pe om, iar altfel omul este bob sec, și nu iese viață din sămânța seacă. Sămânța învățaturii trebuie să fie sănătoasă, să poarte viață în ea, și nu oricum să fie sămânța cu care dau să prădesc un popor, un om nou.

O, omule creștin, numai atunci se cheamă că ești tu creștin, numai când asculți, numai când auzi cuvântul Meu și mergi apoi să-l și împlinești peste tine, iar altfel ești bob sec, și nu răsare nimic din povăța primită din cer, ca apoi să stai de veghe pentru sămânță, căci David spunea: *«Cearcă-mă, Doamne, iar de o iau pe calea fărădelegii abate-mă de la ea»*.

E lipsă mare de înțelepciune pe pământ și pierе omul din pricina aceasta, căci omul are altceva, dar nu înțelepciune, fiindcă înțelepciunea vine din cer, unde-și are sălaşul, și nu de pe pământ poate omul s-o aibă și s-o culegă.

O, țara Mea de venire acum, țara Mea cea de azi, Îmi semăn sămânța în țarina ta. Ești cea binecuvântată aparte încă de la facerea lumii. Acum două mii de ani a scris Tatăl peste tine naștere sfântă odată cu nașterea Mea și ți-a înscris în cer un nume tainic și te-a numit țară creștină după numele Meu. Ai două mii de ani, țara Mea, ai cât Mine ani pe pământ, căci Tatăl a scris peste tine numele Meu, El a zis și s-a făcut, El a poruncit și s-a zidit. O, cine poate face așa ceva, dintr-o dată un popor?

O, fii creștini ai neamului român, am grăit peste pământ acum două mii de ani și uitați-vă bine la Mine ca să pot Eu, Domnul, să lucrez în voi și din voi, numai să Mă lăsați, numai să nu Mă amestecați cu mintea voastră cea pământească și omenească. Și cum ar fi să se poată aceasta ca să lucrez Eu din voi, și nu voi? O, cum să nu se poată? Pentru cel ce ascultă de cuvântul Meu de așezare înaintea Mea a omului creștin, se poate, fiilor.

Iată, omul, și chiar creștinul stă înaintea Mea cu felul lui de a fi pentru că nu se uită la Mine cum sunt și cum lucrez și cum împlinesc și cum gândesc și cum grăiesc când dau să-l fac pe om, pe cel drept și pe cel nedrept cu Dumnezeu și cu omul. O, nu se poate aceasta fără veghe frățească pentru împlinirea voastră în Domnul, fii români, fii creștini. Iată, vă po-

vătuiesc să vegheați unii peste alții pentru purtare sfântă, să lucrați unii pentru alții pentru purtarea voastră de fii ai lui Dumnezeu între fiii oamenilor, căroră nu le place viața cu Dumnezeu pe pământ.

Ai cerul tău de sfinți și de părinți sosiți la cer de pe vatra ta, popor român, și au trecere mare români între cei din cer. O, caută să fii vrednic de alegerea ta, fiu român. Sunt Împăratul tău și ești de neam împărătesc după alegerea lui Dumnezeu, că ești neam creștin încă de la nașterea Mea și a ta, o dată Eu și tu, iar în biserica ta se poartă portul lui Iisus Hristos, o, și numai în casa Domnului, numai în neamul Lui este acest port împărătesc, iar restul e lume și veșmânt de lume și la popoare și la împărații lor, o, și ce taină mare poartă în ea biserica Mea, biserica lui Hristos și țara în care Eu, Domnul, sunt Împărat prin biserică, prin taina pe care Eu am lăsat-o între oameni, și am spus celor ce slujesc în casa Mea, în via Mea, în țarina Mea: *«Sunt cu voi până la sfârșitul timpului»*.

Deslușesc taine ca să fie înțelepciunea cea bună peste cei purtați de râvna casei Mele, de taina Mea cu omul sfânt, căci voia Mea aceasta este: sfințenia celor din casa Mea, din turma Mea, că altfel casa nu este a Mea, ci este a celor care nu-L trăiesc pe Domnul, ci doar se folosesc de haina Lui, de taina Lui cu omul creștin, de calea cu numele lui Dumnezeu peste ea, și iată, trebuie să vin și să cer socoteală la cei ce s-au așezat păstori și să-i întreb de turmă și de soarta ei cea de la Dumnezeu.

Chem păstori și turma, chem sub slava cuvântului Meu pe cei botezați pe pământ sub numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, ca nu cumva să fie numai numele Meu, dar nu și împlinirea Mea peste casa Mea.

Îmi cercetez turma, privesc peste ea, te privesc de deasupra, țara Mea, frumoasa Mea. Te iubesc din Tatăl și dau să te așez în frumusețea ta cea dintâi. Mă slăvesc peste tine cu slava cuvântului Meu și dau să-ți frământ ființa și să te gătesc pentru ziua slavei Mele ca să-Mi stai întru întâmpinare ca mireasa care cheamă și așteaptă pe mirele ei în prag. O, vino în dragostea Mea, rămâi întru iubirea Mea, vino! Iată, Eu vin și tot vin. O, vino când Eu vin, vino spre Mine când Eu vin spre tine, vino să petrecem praznicul înnoirii lumii! Lumina Mea din tine va lumina pământul și popoarele și limbile și împărații neamurilor de pe pământ, căci așa este scris, că tu ești cărarea Mea, biserica Mea cea de două mii de ani și taina Mea din ea, și neamurile vor umbla întru lumina ta, căci Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume, precum este scris, o, și de aceea am venit, să fiu lumină am venit, să fac lumină voiesc.

Să audă și să vadă aceasta satana și toți vrăjmașii Mei, toată pânda și lucrarea omului antichrist, și să se dea în lături dinaintea slavei Domnului, că vine Domnul în văpaie și botează pământul cu Duhul Sfânt și cu foc, precum este scris, o, și Eu vin la tine, țara Mea cea de azi, vin prin credința în Mine a fiilor creștini, căci am zis: *«Cel ce crede în Mine vin la el și-Mi fac casă la el și cinez cu el și Mă arăt lui»*, și aceasta împlinesc în mijlocul tău, o, țara Mea cea de azi, și Tatăl Meu binecuvintează duhul și trupul tău, și pecetea Viului Dumnezeu o așează peste tine acum și lucrul Său cel nou. Amin.

În zi de sărbătoare de sfinți am stat cu cuvântul pe masa neamului român și am la masa Mea de azi ceata arhierilor din cer pentru serbarea arhierului Nicolae, a acestui mare sfânt al bisericii Mele în vreme.

Te-am bucurat cu masă de cuvânt pe vatra Mea cea de azi, o, ucenicul Meu, fiule tare în credință și în faptă. Stau cu veghe mare și cu lucru mult deasupra pământului român, unde Eu Îmi am sălașul de venire cuvânt peste pământ. Ești mare între cei din cer slujitori, așa cum și pe pământ ai fost și ai lucrat și lucrezi din cer. Binecuvântată să fie serbarea ta în cer în ziua aceasta, dar și aici, în cetatea Mea de cuvânt, în care Eu Mă fac carte și înțelepciune peste pământ și peste om.

— O, Doamne, ce mare, ce slăvită Îți este venirea Ta cu sfinții, cu alaiul ceresc al slavei venirii Tale, Doamne! Toți cei sosiți la cer prin vreme văd și înțeleg în cer taina Ta cu acest pământ și neam, și bucuria aceasta ne este mare și-Ți stăm în ajutor. Când eram pe pământ m-am făcut pildă de umilință între slujitorii turmei bisericii Tale și am dat să fiu de ajutor tuturor slujitorilor de altare ca să lucreze și ei într-o smerenie și cu putere din Tine peste turma creștină, că mari trebuie să stea și să fie cei ce se smeresc spre a intra în slujba uceniciei alături de Tine, Învățătorul bisericii Tale, Doamne.

Mă ascundeam în Tine când lucram fapte mari și puteri sfinte pentru mulți neputincioși și săraci pe pământ, că mila mea de om mi-a fost mare. Nu mă vesteam pe mine, căci eram înțelept din Tine, Doamne, și plin de duhul umilinței eram. O, nu poate, nu poate omul așa ceva. El vrea să fie laudat, prețuit să fie vrea, o, și așa Îl pierde el pe Dumnezeu din el și din faptele lui.

O, Doamne, înfricoșătoare și măreață taină este taina cu care Tu lucrezi și ești în slujba slujitorilor Tăi la altare sfinte prin Tine, Cel sfânt, Cel ce Te dăruiești cu atâta milă de făpturi, Doamne! Pun dragostea mea de Tine în slujba Ta în cer și pe pământ aici, unde Tu lucrezi și Te împarți cu milă peste toate noroadele de pe pământ cu pacea Ta, cu lumina Ta, cu mântuirea Ta. Pun bogăția milei Tale din mine în slujba cuvântului Tău peste pământ și a celor ce-Ți poartă venirea și taina și poporul cel credincios al venirii Tale de azi cu acest cuvânt păstor, cu care Tu Te semeni pe Tine Însuși peste țarini pietroase sau bătătorite sau slabe pentru sămânță, dar și țarini fertile și lăsate spre lucrare pentru însămânțat și pentru rodire apoi.

O, întărește-Ți împărăția Ta în neamul român și să se vadă aceasta din dreptul vrăjmașilor Tăi și să se umilească toți potrivnicii Tăi, Doamne Păstor! O, e vremea Ta, s-a deschis floarea și îi trebuie soare, iar Tu ești lumina, ești căldura ei, ai apa cea vie și ai pacea, ai calea și vii. O, vino, și venim cu Tine, și mare este slava Ta, slava venirii Tale cu sfinții, care se apleacă și-Ți mulțumesc în cer și pe pământ că Tu împărățești și păstorești, că vii și tot vii cu slavă, cu mare slavă, o, Doamne. Amin.

— Eu, Domnul, Mă aplec cu voi o dată ca să venim, ca să vă am întru venirea Mea și ca să crească slava împărăției cerurilor pe pământ, o, sfinți iubitori ai Mei.

Eu, Domnul, așez acum puteri sfinte peste tine, cetatea Mea cu fiii în ea pe pământ aici, ca să puteți pentru Mine, o, fiilor, că iată, e numai și numai de lucrat, și nu e de stat pe loc cu mersul Meu cu voi și cu sfinții Mei.

O, fiilor, cereți puteri pentru lucrul Meu cu voi, cereți ca să aveți în slujba Mea cu voi. Dați Domnului voința voastră, iar El vă dă puteri pentru El, fiilor. Eu cer la Tatăl pentru voi ca să puteți voi în slujba voastră cu Mine, fiilor.

Vă dăruiesc mereu cu pacea Mea, cu dragostea Mea, cu toată veghea Mea cea pentru voi, și slăbesc toată puterea cea rea cu Mine și cu voi, iar voi să fiți sub paza Mea, sub păstorirea Mea, sub Duhul Meu de Păstor, și pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

06/19-12-2021